

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 57Ek/253/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124227029
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nikola Trenčanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6124227029.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar.: 27.03.1976, C. XXXXX/XXX, XXX XX D., práv. zast. JUDr. Milan Ficek, advokát s. r. o., so sídlom Žilinská 14, 811 05 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47 232 757, proti povinnému: E. F., nar: 03.06.1972, Váhovce 424, 925 62 Váhovce, o vymożenie 86.304,19 eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Jozef Kapronczai so sídlom exekútorského úradu Švermova 273, 924 01 Galanta, IČO: 42 133 882, pod sp. zn.: 323EX 89/24, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a.
- II. Oprávnenému voči povinnému p r i z n á v a náhradu trov exekučného konania vo výške 372,- eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie

odôvodnenie:

- Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 06.02.2024 domáhal od povinných vymożenia 86.304,19 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 8C/42/2019 zo dňa 21.04.2022, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 03.01.2024 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/70/2022 zo dňa 30.10.2023 (ďalej len „exekučný titul“).
- Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu vydal dňa 13.02.2024 poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jozef Kapronczai so sídlom exekútorského úradu G. XXX, XXX XX H., ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. 323EX 89/24.
- Dňa 04.04.2024 doručil súdny exekútor Okresnému súdu Banská Bystrica návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s prílohami. Upovedomenie o začatí exekúcie si povinný prevzal dňa 15.03.2024. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 27.03.2024, a teda bol podaný v zákonnej 15 - dňovej lehote v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku a má odkladný účinok.
- Povinný v návrhu na zastavenie uvádza, že proti rozsudku Krajského súdu v Trnave 30.10.2023 sp. zn. 26Co/70/2022 podal dovolanie.
- Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril v podaní, v ktorom uvádza, že povinný okrem tvrdenia o údajne podanom dovolaní neuviedol žiadne ďalšie skutkové ani právne tvrdenia, možno jeho podanie označiť nielen za nedôvodné, ale aj za nedostatočné a nepreskúmateľné. V rámci podania si totiž povinný nesplnil ani bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno. Navyše ak by aj bolo pravdou, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu bolo podané dovolanie, toto samo o sebe nemá žiaden význam pre vedenie exekúcie. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nemá všeobecný

odkladný účinok, a preto ani v prípade jeho podania nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie. Poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že povinný nepreukázal existenciu okolností, ktoré by v zmysle ustanovení § 61k Exekučného poriadku boli dôvodmi na zastavenie exekúcie. Preto je nevyhnutné na podanom návrhu na vykonanie exekúcie zotrvať. Navrhuje, aby exekučný súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a priznal oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastupovania vo výške 372,- eur (296,27 eur+ 13,73 eur + 20 % DPH).

6. Podľa § 49 Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), na exekučné konanie je kauzálnie príslušný Okresný súd Banská Bystrica.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh ma odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

11. Podľa § 45 odsek 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

12. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

13. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť pohľadávku oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine a dobrovoľne sa nesplnila (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.03.2007, sp. zn. III ÚS 56/07-20).

14. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia,

ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.11.2019, sp. zn. IV. ÚS 104/2019).

15. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť.

16. Podľa názorov súdnej a exekučnej praxe môžeme konanie o návrhu na zastavenie exekúcie súdom vnímať ako relatívne samostatný spor medzi oprávneným a povinným, v ktorom sa rieši sporná otázka, či je exekúcia vedená po práve. Procesné legitimovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný, pričom návrh na zastavenie exekúcie je možné považovať za podanie vo veci samej a preto musí okrem všeobecných náležitostí podania definovaných Civilným sporovým poriadkom obsahovať aj skutkové vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť exekúcia zastavená a samozrejme je vhodné, aby takýto návrh obsahoval aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie svojich tvrdených skutočností, keďže ako je zřejmé, dôkazné bremeno zaťažuje povinného. Povinný sa však môže vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie relevantne brániť tvrdením, že vymáhaná pohľadávka zanikla na základe právnej skutočnosti, ktorá nastala až po vzniku exekučného titulu. Tieto tvrdenia je ale nutné vyhodnotiť tak po právnej, ako aj po skutkovej stránke, a teda je nevyhnutné ustáliť, či k takejto skutočnosti naozaj došlo. Keďže tvrdené skutočnosti môžu a aj sú medzi oprávneným a povinným sporné, dôkazné bremeno v tomto prípade zaťažuje povinného. (Exekučný poriadok, C.H.BECK, Komentár, 3. vydanie).

17. Súd uvádza, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na základe návrhu na vykonanie exekúcie a na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - Okresného súdu Galanta sp. zn. 8C/42/2019 zo dňa 21.04.2022, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 03.01.2024 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/70/2022 zo dňa 30.10.2023; a teda v súlade s § 45 ods. 1 a § 48 Exekučného poriadku. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť vyplývajúcu z exekučného titulu nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne.

18. Po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení, súd konštatuje jeho nedôvodnosť a taktiež skutočnosti uvádzané povinným nepokladá za relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. Povinný nepreukázal žiadnym spôsobom skutočnosti, pre ktoré by mala byť exekúcia zastavená. K námietke povinného, že podal na Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie proti Rozsudku Krajského súdu Trnava, súd uvádza, že uvedená skutočnosť nie je dôvodom na zastavenie exekúcie. Podanie dovolania nespôsobuje nevykonateľnosť exekučného titulu a nie je ani dôvodom, ktorý bráni vymáhateľnosti exekučného titulu, a teda takéto podanie nemá vplyv na prebiehajúce exekučné konanie. Samotné dovolanie nemá suspenzívny účinok a teda podanie dovolania nezakladá odklad vykonateľnosti ex offa. Táto skutočnosť nastáva len v prípade, že dovolací súd na návrh odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody osobitného zreteľa, pričom napriek tomu, že povinný tvrdil, že podal návrh na odklad vykonateľnosti, doposiaľ exekučnému súdu nepredložil právoplatné rozhodnutie, ktorým by bol odôvodnený záver o tom, že došlo k odkladu vykonateľnosti vo vzťahu k exekučnému titulu. Súd ďalej zdôrazňuje, že aj v prípade, ak by došlo k vydaniu právoplatného rozhodnutia o odklade vykonateľnosti exekučného titulu uvedená skutočnosť nie je dôvodom zastavenia exekúcie, ale len skutočnosťou spôsobujúcou odklad exekúcie v zmysle § 61h Exekučného poriadku. K námietke povinného, že celý dlh uhradil, súd uvádza, že túto skutočnosť povinný žiadnym spôsobom nepreukázal. Keďže povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, súd podaný návrh na zastavenie exekúcie v uvedenom smere považoval za nedôvodný.

19. Súd preskúmaním návrhu povinnej na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že v súčasnosti neexistuje dôvod na zastavenie prebiehajúcej exekúcie, preto v súlade s ustanovením § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol, nakoľko bol nedôvodný. (výrok I)

20. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

21. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

22. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

23. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

24. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde po začatí konania, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,
- b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- d) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,
- e) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina,
- f) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach.

25. Podľa § 13a ods. 5 Vyhlášky, za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 a 2, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

26. Exekučný poriadok má osobitnú úpravu týkajúcu sa trov exekúcie oprávneného. Podľa ustanovenia § 199d Exekučného poriadku, má oprávnený voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok teda v zásade predpokladá, že v konaní vzniknú dôvodne vynaložené a účelné trovy exekúcie predovšetkým oprávnenému (avšak nevyklučuje ani priznanie nároku na náhradu účelne vynaložených trov povinnému). Rozhodnutie o trovách exekúcie však nepochybne musí tiež zodpovedať všeobecnej zásade spravodlivosti súdneho konania, ako jednej z nosných zásad akéhokoľvek (teda aj exekučného) konania. Aj pri rozhodovaní o trovách exekúcie je preto nevyhnuté vychádzať z konkrétnych okolností danej veci a zohľadniť všetky osobitosti relevantné z hľadiska rozhodovania o trovách exekúcie.

27. V ďalšom súd konštatuje, že trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Účelnosť

sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, avšak podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie či bránenie práv účastníka konania. Poukazujúc na vyššie uvedené, účastník konania - oprávnený, ktorý mal plný úspech v súvislosti s rozhodovaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie práva alebo bránenie práva proti účastníkovi - povinnému, ktorý úspech nemal.

28. Oprávnený si vo svojom vyjadrení uplatnil náhradu trov exekúcie titulom trov právneho zastúpenia v súvislosti s vyjadrením sa k návrhu na zastavenie exekúcie. Trovy právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní sa spravujú ustanoveniami o tarifnej odmene (§ 199d Exekučného poriadku), t. j. musia byť vyčíslené v súlade s ustanovením § 10, § 13a ods. 2, § 15 a § 18 ods. 3 Vyhlášky. Vzhľadom na uvedené vyššie, súd v súlade s § 195 a nasl. Exekučného poriadku ako i príslušnými ustanoveniami vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, oprávnenému priznal trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 372,- eur (odmena za 1 právny úkon vo výške 296,27 eur + režijný paušál vo výške 13,73 eur + 20 % DPH), pričom tieto súd zohľadní po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydaním dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie. (výrok II.)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.